

Ime in priimek	Primož Pirih	
Naslov vaje	Ekstrasistole	
Datum	7.11.1996	
Opombe	Originalne kimograme ima Petra Šavs	Pregledano

Namen vaje

Dokazati, da srčna muskulatura ima lastnost refraktarnosti in izmeriti čas refraktarnosti

Material in metode

Poskusna žival: žaba (*Rana sp.*)

Material: stimulator, kimograf, švedsko penkalo, elektromagnetno pisalo, serefina, mizica, fiziološka raztopina po Ringerju, parafilm, uretan, nit, bucike, preparirno orodje

Potek poskusa: žabo smo narkotizirali z uretanom, odprli perikard, na apeks srca pritrdili serefino, ki smo je preko niti povezali s švedskim pisalom. K ventriklu smo prislonili dražilni elektrodi in v poljubno izbranih trenutkih po začetku srčnega cikla dražili srce z nadpražnimi dražljaji, obenem pa smo na kimogram vzporedno z ritmom srca zapisovali tudi nastope dražljajev.

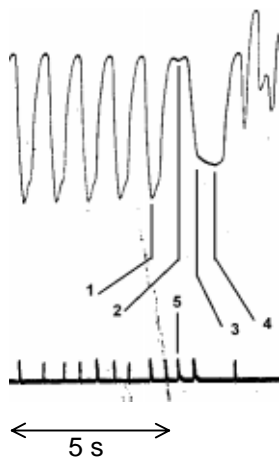
Rezultati

Dražljaji so imeli napetost $U_{stim}=4\text{ V}$ in so trajali $t_{stim}=10\text{ ms}$.

Čas enega utripa srca pred poskusom je bil $t_{utr}=1000\text{ ms}\pm 30\text{ ms}$

Izzvali smo 6 ekstrasistol. Ti časi so bili merjeni z napako $\pm 0,1\text{ s}$

ekstrasistola	1	2	3	4	5	6
t_r [s]	1,0	0,7	1,0	1,0	1,0	1,0
t_p [s]	0,7	0,8	0,6	0,7	0,8	0,7

Ekstrasistola 6:

Natančnost meritev s slike je $\pm 0,025\text{ s}$:

1-začetek srčnega ciklusa (0,00 s)

2-začetek ekstrasistole (0,86 s)

3-konec ekstrasistole (1,46 s)

4-začetek naslednjega srčnega ciklusa (1,97 s)

5-stimulus, ki je povzročil ekstrasistolo

Refraktarni čas t_r traja od markerja 1 do markerja 2.

Čas kompenzatorične pavze t_p traja od markerja 3 do markerja 4.

$t_r=0,86\pm 0,03\text{ s}$

$t_p=0,51\pm 0,03\text{ s}$

Diskusija

Čas refraktarnosti je tisti čas, ko miokard na stimulus ne odgovori s krčtivijo. Ta lastnost je potrebna za to, da ne bi prišlo do oscilacijskega kroga, ki bi ga povzročilo kroženje akcijskih potencialov med celicami miokarda preko številnih interkalarnih diskov in s tem do rigorja. V času refraktarnosti akcijski potencial v srcu popolnoma zamre in naslednjo krčitev (v intaktnem srcu) lahko sproži le akcijski potencial iz celic ritmovnika. Lastnost refraktarnosti miokarda je določena z mehanizmom pretoka ionov skozi membrane srčnih mišičnih celic: depolarizaciji zaradi vdora natrijevih ionov v celico sledi repolarizacija do mirovnega potenciala. Repolarizacija pri celicah srčne muskulature traja dlje kot pri skeletni muskulaturi zaradi povečane prevodnosti membrane za kalcijeve ione, ki zato hitro vdirajo v celico, s čimer nekaj časa kompenzirajo odtok kalijevih ionov iz celice. Ker pa je mirovni membranski potencial odvisen v glavnem od razmerja koncentracij kalijevih ionov, ki se vračajo počasneje, je obdobje repolarizacije daljše, s tem pa je tudi daljše obdobje, ko so natrijevi kanalčki blokirani.

Kompenzatorična pavza je posledica tega, da naravni impulz iz srčnega ritmovnika pade v obdobje refraktarnosti zaradi ekstrasistole in se miokard ne odzove s krčtivijo. Srce tako izpusti en naraven impulz in počaka na naslednjega. Bolj ko se s stimulusom približamo koncu obdobja refraktarnosti, daljša bo kompenzatorična pavza.